

с мълниите и стихииите. Често около местата с това име се откриват и следи от друга вяра, материализирани в сакрални сгради-най-вече текета. Но за това ще стане дума по-нататък.

Специфичен и по всяка вероятност нов вариант (или актуализиран според местната културна среда) на сакрализиране на място от селищното пространство е налице в с. Злати войвода. На Кюп чюшмя, (известна още с имената Сютлю чешма и Света чешма) копанарите от селото, се събирали на Малка Богородица, ходели само мъже и приготвяли курбани, обречени за здраве. Правели обща трапеза за обредно хранене, имало и веселба. След като приключат оставяли казани от курбаните на място, като дар. Празникът се нарича Мама Буна. Напоследък не го празнуват, защото нямало хора - калайджиите тръгнали на гурбет. В по-ново време е направен опит да се преименува Кюп чюшмя на Партизанска чешма, защото там са се срещали партизаните от отряд „Хаджи Димитър“ с ятаците си.⁴

Наличието на тези топоними, (в повечето случаи в планински и полупланински райони) макар и невинаги обяснени в местното знание чрез предания и легенди, (незаписани досега или избледнели във времето заради отслабване на активността им) говори за съществувала съотнесеност със сакрални места.

АЯЗМИТЕ

Съществено място в сакралната топография заема Аязмото, Аязмата. Извори, за чиято вода битува вярване, че е лековита.

Вече разгледах няколко аязми в Сливенската планина в контекста на вероятността да са обвързани с построяването на манастирите от Малка Света гора.

⁴ Инф: Божидар Иванов Кабаджов, р. 1944, средно, военен пенсионер. Зап: д-р Вл. Демирев, с. Злати войвода